

Sygn. akt III Ca 1251/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Barbara Braziewicz

SO Marcin Rak

Protokolant Agnieszka Wołoch

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. G.

przeciwko R. O. (O.)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt II C 1000/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 zł (sześćset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Ca 1251/16

UZASADNIENIE

Powód D. G. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego R. O. kwot: 4 000 zł i 1500zł z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu, odpowiednio z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził że w dniu 19 07 2011r. pozwany spowodował kolizję drogową w której został uszkodzony jego motorower oraz doznał ogólnych potłuczeń, licznych otarć naskórka i stłuczenia kręgu szyjnego.

Pozwany R. O. wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzucił, iż za zaistniałe zdarzenie wyłączną winę ponosi powód, co wynika

z notatki sporządzonej przez funkcjonariuszy Policji. Z ostrożności procesowej podniósł, iż powód przyczynił się do powstania zdarzenia w 95%.

Sąd Rejonowy w Rybniku w wyroku z dnia 27 04 2016r. oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1 217zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje: art. 436 k.c. oraz art. 415 k.c. Uznał, iż kluczowym dowodem w sprawie była notatka sporządzona przez Funkcjonariuszy Policji, którzy dokonali oceny zdarzenia wiedząc, gdzie do niego doszło, widząc ślady zderzenia, jak i wysłuchując uczestników kolizji. Stwierdził, że powód powinien był wykazać, iż winnym kolizji jest pozwany i w związku z jego zawinionym zachowaniem powstała szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy tym zachowaniem a szkodą, natomiast z przeprowadzonego materiału wynika, iż powód był wyłącznie winny zaistnienia kolizji.

O kosztach postępowania orzekł na podstawie regulacji art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **powód D. G.**, w części - w zakresie kwoty 4 939 zł. Wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwoty 4 939 zł z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych za obie instancje.

Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe i materialne, regulacje:

- art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, wywiedzenie przez Sąd I instancji z zebranego w sprawie materiału dowodowego błędnych wniosków, które pozostają w sprzeczności z zasadami logicznego myślenia i doświadczenia życiowego;
- art. 102 k.p.c. w sytuacji kiedy charakter postępowania, rodzaj roszczenia oraz kompensacyjny charakter odszkodowania uzupełniającego przemawiał za nieobciążeniem powoda kosztami postępowania;
- art. 415 k.c. poprzez nie przyjęcie odpowiedzialności pozwanego i oddalenie powództwa;
- § 3 ust. 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez nieuwzględnienie kompensacyjnego charakteru roszczenia powoda.

W uzasadnieniu, odwołując się do opinii wydanej przez biegłego J. N. wskazał, że wyłączną przyczyną zdarzenia było wjechanie przez pozwanego samochodem na pas ruchu, którym nie powinien się poruszać. Podniósł także, że jeżeli w dacie złożenia pozwu nie występują skutki uszkodzenia ciała, ale w wyniku wypadku nastąpiło uszkodzenie lub rozstrój zdrowia poszkodowanemu należy się zadośćuczynienie za sam fakt uczestnictwa w wypadku i uszkodzenia ciała.

Pozwany R. O. wnosił o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

W uzasadnieniu podkreślił, iż nie ma żadnych wątpliwości co do winy powoda za spowodowanie kolizji drogowej w dniu 19 07 2011r.

Sąd Odwoławczy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają one źródło w reżimie prawnym odpowiedzialności deliktowej, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

W znacznej części zostały one oparte na informacjach zawartych

w zeznaniach wskazanych w uzasadnieniu wyroku świadków, z którymi Sąd pierwszej instancji miał bezpośrednią styczność, a ich ocena jest logiczna

i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Z tych też względów Sąd odwoławczych przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego – jakkolwiek lakoniczna - w swym zasadniczym zarysie jest również prawidłowa.

Potencjalna odpowiedzialność pozwanego za skutki przedmiotowego wypadku drogowego ma bowiem źródło w regulacji art. 415 k.c. w związku

z art. 436 § 1 k.c. i jest uzależniona od przypisania pozwanemu winy za spowo-dawanie kolizji drogowej.

Wbrew temu co podnosi skarżący przy ocenie tego zagadnienia nie ma żadnego znaczenia wskazywana przez biegłego oraz w apelacji okoliczność,

iż pozwany pomimo, że nie zamierzał skręcić w lewo na teren Szpitala dla Psy-chicznie i Nerwowo (...) w R. w chwili kolizji zana-jdował się

na lewym pasie ruchu.

Wykonując manewr wyprzedzania powoda znalazł się on bowiem

w miejscu, w którym był dozwolony ruch pojazdów drogowych i do czasu,

gdy nie przekroczył on lini poprzecznej tego pasa ruchu, która ograniczała jezdę na wprost (czego nie uczynił), nie można mu postawić zarzutu,

że naruszył on przepisy prawa.

Do zderzenia się pojazdów stron doszło na skutek wadliwego wykonywania przez powoda manewru skrętu w lewo, który nie zasygnalizował w sposób prawidłowy zamiaru wykonania tego manewru (jego motorower był niesprawny, gdyż nie działy jego migacze) i rozpoczął go w czasie, gdy samo-chód pozwanego znajdował się już równoległe do osi jazdy motoroweru powoda (za taką wersją przebiegu zdarzeń przemawia między innymi fakt, iż w czasie

w tego manewru motorower powoda uderzył w przednie prawe drzwi samochodu pozwanego, a nie w prawy przednik błotnik tego samochodu).

Dlatego Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że to powód ponosi wyłączną winę za spowodowanie przedmiotowej kolizji drogowej i wobec braku winy pozwanego powództwo oddalił.

Wszczynając postępowanie sądowe powód reprezentowany był

przez fachowego pełnomocnika oraz powinien był mieć świadomość tego,

że jego przeciwnik w celu podjęcia obrony może skorzystać z pomocy pełnomocnika i z tego tytułu będzie ponosić koszty procesu, a co za tym idzie musiał on liczyć się z koniecznością ich poniesienia w przypadku nie uwzględnienia powództwa.

Przywoływany w apelacji charakter dochodzonych roszczeń oraz niepełnoletność powoda w dacie zdarzenia samo w sobie nie przesądza,

iż w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek o którym mowa jest

w regulacji art. 102 k.p.c., w konsekwencji czego zarzut apelacji naruszenia tej regulacji przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia jest nieuzasadniony.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację powoda jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o regulację art. 98 § 1 k.p.c. biorąc pod uwagę, iż skarżący uległ w tym postępowaniu i wobec braku podstaw do zastosowania regulacji art. 102 k.p.c. - z tych samych względów, które stanowiły o braku podstaw do jej zastosowania w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji - powinien zwrócić pozwanemu poniesione w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz